

இயேசு கிறிஸ்து

இயேசு கிறிஸ்து அவர் யார்?

இயேசு கிறிஸ்துவின் கிரியை

கிறிஸ்துவின் ஒப்பற்ற தன்மை

இயேசு கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை

இயேசு கிறிஸ்து அவர் யார்?

இயேசுவுக்கு அநேகப் பெயர்களும் பட்டப் பெயர்களும் உண்டு. "இயேசு" என்றால் "இரட்சிப்பவர்" என்று பொருள். பொதுவாக "கிறிஸ்து" என்ற பெயரையும் சேர்த்தே வழங்குகிறோம். "கிறிஸ்து" என்பது ஒரு கிரேக்கச் சொல், "மேசியா" என்ற எபிரேயப் பதத்திற்கு இணையானது. "கிறிஸ்து", "மேசியா" என்னும் இரண்டு பெயர்களுமே "அபிஷேகிக்கப் பட்டவர்" அல்லது "ஒரு குறிப்பிட்ட பணிக்காகத் தேவனால் அபிஷேகிக்கப் பட்ட ஒருவர்" என்று பொருள் படும். இயேசு இவ்வுலகத்திற்கு வருவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகள் முன்பாகவே யூதர்கள் "மேசியாவின்" வருகைக்காகக் காத்திருந்தனர். ஏசாயா தீர்க்கதரிசி தமது மக்களின் பாவங்களையும் துக்கங்களையும் சுமந்து தீர்க்கப் போகின்றவர் என்று வாக்களிக்கப் பட்ட மேசியாவைப் பற்றி எழுதியிருந்தார் (ஏசாயா 53:1-12).

இந்த மேசியா வல்லமையுள்ள தேவன், நித்திய பிதா, சமாதானப்பிரபு என்றெல்லாம் அழைக்கப் படுவார் (ஏசாயா 9:6) என்றும் கூட அவர் சொன்னார், ஆயினும் யூதர்களோ ரோமாபுரியின் அடிமைத் தனத்திலிருந்து தங்களை விடுவிக்கக் கூடிய ஒரு இராஜாவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்; மேசியா, தேவனே மனிதனாக பூமிக்கு வருபவராக இருப்பார் என்றோ, அல்லது சிலுவை மீது மரிப்பார் என்றோ அவர்கள் நம்பவில்லை. "தேவ குமாரன்" மற்றும் "மனுஷ குமாரன்" என்னும் பதங்கள் இயேசுவைக் குறிக்கும் வேறு சில பெயர்கள் (மாற்கு 2:10; யோவான் 1:14,18,34; 5:25-27 மற்றும் குறிப்புரைகள் பார்க்க). "தேவ குமாரன்" என்பது பொதுவாக இயேசுவின் தெய்வீகத்தை வலியுறுத்துவது. "மனுஷகுமாரன்" என்பது பொதுவாக அவர் மேசியா என்பதைக் குறிப்பது. பழைய ஏற்பாட்டிலே

மேசியா "மனுஷ குமாரன்" என்றே அழைக்கப் பட்டார் (தானியேல் 7:13-14). மேசியாவான இந்த "மனுஷ குமாரன் பரத்திலிருந்து வந்திருந்த போதும், தம்மை தேவனாக ஆராதித்ததை ஏற்றுக் கொண்ட போதும், தமது மனுஷத் தன்மையை வலியுறுத்த எண்ணிய போதெல்லாம் "மனுஷ குமாரன்" என்ற பதத்தையே பயன் படுத்தினார் (மத்தேயு 8:20; 11:19; 17:22-23). இந்தப் பதங்கள் மத்தேயு 26:63-65 இல் இடம் மாற்றியும் பயன்படுத்தப் படுகின்றன.

இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றி இரு காரியங்களை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும் : முதலாவது, இயேசு முழுக்க முழுக்க மனிதர்; இரண்டாவது, இயேசு முழுக்க முழுக்க தேவனும் ஆவார். இயேசு மனிதனும் தேவனுமானவர் (ரோமர் 1:3-4).

இயேசு தேவனே

இயேசுவிடம் தெய்வீகப் பண்புகள் உள்ளன. அவர் நித்தியமானவர், என்றென்றுமாய் தேவனோடு இருந்தவர் (யோவான் 1:1-2; 17:1-5). இயேசு சிருஷ்டிப்பில் பங்கு கொண்டார் (யோவான் 1:3; கொலோசெயர் 1:16-17; எபிரெயர் 1:2). தேவன் இயேசுவில் இருந்தார், இயேசு தேவனில் இருந்தார் (யோவான் 14:10; 17:21,23). இயேசு தேவனுடைய ஒரே பேறான குமாரன் என்றும் முதற்பேறானவர் என்றும் அழைக்கப் படுகின்றார் (யோவான் 3:16,18; கொலோசெயர் 1:15,18; எபிரெயர் 1:6).

இன்னும் குறிப்பாக, இயேசு பிதாவை வெளிப்படுத்தினார் (யோவான் 1:18; 14:9) என்றும், அவர் "அதரிசனமான தேவனுடைய தற்சுருபமானவர்" (கொலோசெயர் 1:15) என்றும், "அவருடைய தன்மையின் சொருபமானவர்" (எபிரெயர் 1:3) என்றும் வேதம் கூறுகிறது. இயேசுவும் பிதாவும் ஒன்றாய் இருக்கிறார்கள்

என்றும் (யோவான் 10:30; 17:11,12) அதாவது அவர் தேவனுக்குச் சமமானவர் என்றும் (பிலிப்பியர் 2:6) வேதம் தெரிவிக்கிறது. இயேசுவே தேவன் என்று உரைக்கப் பட்டுள்ளது (யோவான் 1:1; ரோமர் 9:5; எபிரெயர் 1:8). இயேசு ஓரளவுக்கு தேவன் என்பதல்ல, அவர் தேவத்துவத்தின் பரிபூரணம் (கொலோசெயர் 1:19; 2:9), முழுமையானவர். இயேசு முழுக்க முழுக்க தேவனே.

இயேசு மனிதனே

ஆனால் இயேசு முழுமையான மனிதரும் கூட. அவர் பரிசுத்த ஆவியானவராலே உற்பவித்திருந்த போதிலும் அவருக்கு உலகப் பிரகாரமான தாய் இருந்தாள், இவ்வுலகிலே அவர் ஒரு குழந்தையாகவே வந்து பிறந்தார் (மத்தேயு 1:20; லூக்கா 1:34-35). இயேசு தேவனாய் இருந்த போதிலும் அவர் “மனுஷ சாயலானார்” (பிலிப்பியர் 2:7). அவர் மனிதரால் காணப் பட்டார், மனிதரால் தொடப் பட்டார் (யோவான் 1:1-2), மற்ற மனிதர்களைப் போலவே அவரும் பசியும் தாகமும் அடைந்தார். களைப்புற்றார்; மனிதர்களைப் போலவே அழுதார். எல்லா விதத்திலும் நம்மைப் போல் சோதிக்கப் பட்டார் (எபிரெயர் 4:15). நம்மைப் போலவே, தேவன் தமக்கு எதையும் வெளிப்படுத்தாத பட்சத்தில் இயேசுவும் எதிர்காலத்தைக் குறித்து அறியாதவராகவே இருந்தார் (மாற்கு 13:32).

இயேசு முழுமையான மனிதனானார் என்று நம்ப வேண்டியது மிக அவசியம். உண்மையாகவே தேவ ஆவிதானா என்பதைப் பரீட்சித்து அறியும் சோதனையே இதுதான் என்கிறார் யோவான். மாம்சத்தில் வந்த இயேசு கிறிஸ்துவை அறிக்கை பண்ணாதவர்கள் வஞ்சக ஆவி உடையவர்கள், கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகள் (1யோவான் 4:1-2).

இயேசுவைப் பற்றிய வேதப் புரட்டுக்கள் ஆதியிலிருந்தே இயேசுவைப் பற்றிக் கள்ளப் போதனைகளைக் கற்பித்த மக்களால் திருச்சபை மிகுந்த பிரச்சனைகளை எதிர்கொண்டு வந்துள்ளது. இன்றும் கூட இயேசுவைக் குறித்த தவறான போதனைகளால் வழி தப்பிப் போகிறவர்கள் இருக்கவே செய்கின்றனர். இந்தக் கள்ளப் போதனைகளை மூன்று பெரும் கருத்துகளாகப் பிரிக்கலாம்.

முதலாவது தவறான கருத்து, இயேசு தேவனே அல்லர், வெறும் மனிதனே என்பதாகும். இந்தக் கருத்துடையவர்கள் இயேசு ஒரு தலைசிறந்த அறநெறிப் போதகர் என்றும், அவர் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவர் என்றும் மட்டுமே ஏற்றுக் கொள்கின்றனர், இயேசு தேவன் என்பதை ஏற்க மறுக்கின்றனர்.

இரண்டாவது தவறான கருத்து இதற்கு நேர் எதிரிடையானது; அதாவது, இயேசு தேவனே இருப்பது போன்ற - மனிதரே அல்லர் என்பது. சிலர் இயேசு ஓர் ஆவி மட்டுமே, மற்ற மக்களுக்கு சரீரம் எதுவும் அவருக்குக் கிடையாது என்கின்றனர். சிலர் இயேசுவின் ஆவி மானிட ஆவியல்ல, அது மானிட உருவில் காணப்பட்ட தேவனுடைய சொந்த ஆவியே என்று கூறுகின்றனர். ஆனால் இதுவும் உண்மையல்ல, ஏனெனில் இயேசு மானிட சரீரத்தில் மானிட ஆவி கொண்டு வாழ்ந்த ஒரு முழுமையான மனிதரே (எபிரெயர் 2:17-18).

மூன்றாவது தவறான கருத்து, இயேசு தெய்வம் தான், ஆனால் பிதாவாகிய தேவனை விடச் சற்று குறைவு பட்டவர் என்பது. இக்கருத்து படைத்தவர்கள் சரீரம் அசுத்தமானது, பாவமுள்ளது, மெய்யான தேவன் மானிட சரீரத்தில் வாசம் பண்ணவே முடியாது என்று கூறுகின்றனர். எனவே இயேசு பிதாவினால் அனுப்பப் பட்ட ஒரு குட்டிக் கடவுள், அவரே தேவன் என்பது சரியல்ல என்கின்றனர்.

இவ்வகை மக்கள் (இவர்கள் மெய்க் கிறிஸ்தவர்கள் அல்லர்) பிதா என்னிலும் பெரியவராய் இருக்கிறார் (யோவான் 14:28) என்று இயேசு சொன்ன வசனங்களைத் தங்கள் கருத்துக்கு ஆதரவாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். ஆனால் அங்கே இயேசு தாம் குமாரனாக இப்பூவில் அவதரித்ததைப் பற்றிப் பேசிய பொழுது மட்டுமே பிதா தம்மிலும் பெரியவர் என்று குறிப்பிட்டார். வேறொரு இடத்தில் “நானும் பிதாவும் ஒன்றாய் இருக்கிறோம்” என்றார் (யோவான் 10:30). “என்னைக் கண்டவன் பிதாவைக் கண்டான் என்றும் சொன்னார் (யோவான் 14:9). இயேசு ஆதியிலே தேவனோடிருந்தார் என்றும் அவர் தேவனாயிருந்தார் என்றும் யோவான் திட்டவட்டமாக உரைக்கிறார் (யோவான் 1:1). ஆகவே நாம் மேலே கண்ட வண்ணமாக, இயேசு முழுமையான தேவனாகவும், முழுமையான மனிதனாகவும் இருக்கின்றார்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் கிரியை

இயேசு உலகத்தைப் படைத்தவரும் பாதுகாப்பவரும் ஆவார் (யோவான் 1:3,10; கொலோசெயர் 1:16,17; எபிரெயர் 1:2-3). இயேசு பரலோகத்திலே தங்கியிராமல், தமக்கிருந்த மகிமையை விட்டு விட்டு (யோவான் 17:1-5) மனிதனாக வந்தார். இயேசு மனிதனாக அவதரித்ததற்கு இரண்டு முக்கியக் காரணங்கள் உண்டு.

முதல் காரணம், இயேசுவைப் பார்ப்பதில் நாம் தேவன் எப்படிப் பட்டவர் என்பதைப் பார்க்க முடியும் என்பதே. பிதாவாகிய தேவனை ஒருவனும் ஒருக்காலும் கண்டதில்லை (யோவான் 6:46). ஆனால் இயேசு பிதாவை நமக்கு வெளிப் படுத்தினார் (யோவான் 12:45; 14:7-9). உதாரணமாக, இயேசுவைப் பார்ப்பதன் மூலம், பிதாவானவர் நல்லவர், அன்பு மிக்கவர், நமது பாவங்களை

மன்னிப்பவர் என்பதோடு கூட அவர் நமது தேவைகளையும் பிரச்சனைகளையும் குறித்து அக்கறையுள்ளவர் என்பதையும் அறிந்து கொள்கிறோம்.

இயேசு மனிதனாக அவதரிக்க இரண்டாவது காரணம், நமது இரட்சிப்புக்காக அவரது மரணமும் உயிர்த்தெழுதலுமாகும். இயேசு நமது “மீட்பர்” என்று வேதம் கூறுகிறது, அதாவது நமது பாவம் மற்றும் நியாயப் பிரமாணத்தின் சாபத்தினின்று நம்மை மீட்டுக் கொள்பவர் (மாற்கு 10:45; கலாத்தியர் 3:13 மற்றும் குறிப்புரைகள் பார்க்க). இயேசு நமது விடுதலைக்கான விலைக் கிரயத்தைப் பொன்னினாலோ, வெள்ளியினாலோ செலுத்தவில்லை. விலையேறப் பெற்ற தமது சொந்த இரத்தத்தினாலே செலுத்தினார் (1பேதுரு 1:18-19). இந்தக் கிரயம் இருளின் அதிகாரத்தினின்று நம்மை விடுதலையாக்கி, தமது அன்பின் குமாரனுடைய இராஜ்யத்திற்கு உட்படுத்திற்று (கொலோசெயர் 1:13-14).

பரிசுத்தமான தேவன் பாவத்தை நிராகரிக்கவும் தண்டிக்கவும் வேண்டும். ஆனால் இயேசு தமது சிலுவை மரணத்தினாலே நமது பாவத்தையும் அதற்கான தண்டனையையும் தாமே ஏற்றுக் கொண்டார். ஆகவே, இயேசு நமது பாவ நிவாரணபலி என்று அழைக்கப் படுகிறார், அதாவது பரிசுத்தமான தேவனின் நியாயமான கோரிக்கைகளை இயேசு திருப்திப்படுத்திவிட்டார் (ரோமர் 3:25; 1 யோவான் 2:2). இயேசுவின் பாவ நிவாரண பலி அல்லது கிருபாதார பலி, தேவன் பாவினை மன்னிக்கவும் அதே வேளையில் பரிசுத்தராய் இருக்கவும் வகை செய்கிறது. ஏனெனில் அவர் பாவத்தைக் கண்டும் காணாதவர் போலிராமல் அதைத் தண்டித்து விட்டார். நமது பாவத்தின் நிமித்தமாக நாம் தேவனிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு விட்டோம், ஆனால் தேவனோ இயேசு கிறிஸ்துவைக் கொண்டும் (2கொரிந்தியர் 5:18) அவரது இரத்தத்தைக்

கொண்டும் (ரோமர் 5:1,9-11; கொலோசெயர் 1:20-22) நம்மைத் தம்மோடே ஒப்புரவாக்கிக் கொண்டார்.

இயேசுவின் சிலுவை மரணத்தினாலும், அவர் சிந்திய இரத்தத்தினாலும் நாம் பாவமன்னிப்பை அடைகிறோம், அதாவது, தேவன் நம் பாவங்களைக் கண்டும் காணாதது போல் விடுவதில்லை, அவற்றை அகற்றிப் போடுகிறார் (கொலோசெயர் 2:13-14; எபிரெயர் 10:17), நம்மைச் சுத்திகரிக்கிறார் (எபிரெயர் 9:14,22; 1 யோவான் 1:7-9). இயேசு தமது சிலுவை மரணத்தின் மூலமாகப் பிசாசைத் துரத்தியடித்துப் போட்டார் (யோவான் 12:31; எபிரெயர் 2:14-15). இயேசு சிலுவையிலே நமது வியாதிகளையும் சுமந்து தீர்த்தார், அதன் மூலமாக நாம் சரீர சுகத்தையும், பிசாசுகளின் பிடியிலிருந்து அற்புதமான விடுதலையையும் பெற்றுக் கொள்கிறோம் என அநேகக் கிறிஸ்தவர்கள் நம்புகின்றனர் (ஏசாயா 53:4-5; மத்தேயு 8:16-17; மாற்கு 1:27; பொதுவான தலைப்பு : சரீர சுகமும் விடுதலையும் - பார்க்க)..தமது உயிர்த்தெழுதலின் மூலமாக இயேசு நமக்கும் சரீர உயிர்த்தெழுதலையும் நித்திய ஜீவனையும் அருளுகின்றார் (யோவான் 6:54-58; 11:25-26; 1 கொரிந்தியர் 15:20-22).

மேற்கண்ட அனைத்து ஆசீர்வாதங்களையும் இயேசு தமது சிலுவை மரணத்தினாலே நமக்குப் பெற்றுத் தந்தார். இயேசு இன்றும் செய்து கொண்டேயிருக்கும் கிரியை ஒன்றும் உண்டு. பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று திருச்சபையைப் பெலனால் தரிப்பிக்கும் படி பரிசுத்த ஆவியானவரை உன்னதத்திலிருந்து அனுப்பினார் (யோவான் 14:16-17; 15:26-27; அப்போஸ்தலர் 2:1-4), இன்றும் தமது பரிசுத்த ஆவியானவரை அனுப்பிக் கொண்டேயிருக்கிறார் (மாற்கு 1:7-8; பொதுவான தலைப்பு: பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஞானஸ்நானம் - பார்க்க). பரிசுத்த

ஆவியானவர் மூலமாகத் தாம் என்றென்றுமாய் நம்மோடு இருப்போம் என்று வாக்கும் கொடுத்திருக்கிறார் (மத்தேயு 18:20; 28; 20; யோவான் 14 : 16-18). இயேசு பரத்திலேயிருந்து நமக்காக ஜெபிக்கிறார், அவர் நமக்காகப் பரிந்து மன்றாடுபவர், நமக்கு ஒத்தாசை செய்பவர் (ரோமர் 8:34; 1 யோவான் 2:1). திருச்சபைக்குத் “தலை”யும் (எபேசியர் 5:23; கொலோசெயர் 1:18), எல்லாவற்றையும் ஆளுகை செய்பவரும் இயேசுவே (மத்தேயு 28:18; எபேசியர் 1:20-22; பிலிப்பியர் 2:9-11).

கிறிஸ்துவின் ஒப்பற்ற தன்மை

இயேசு மற்ற மதத் தலைவர்களையோ, பிற மதங்களைத் தோற்றுவித்தவர்களையோ போன்றவர் அல்லர். பெரும்பாலான பிற மதத் தலைவர்கள் ஒன்று மனிதராகவோ, அல்லது தெய்வங்களாகவோ கருதப்பட்டுள்ளனர், ஆனால் இவை இரண்டும் ஒருங்கே அமைந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டதில்லை. மனிதர்களாகக் கருதப்பட்ட இப்படிப்பட்ட தலைவர்கள் மரித்து மண்ணாகி விட்டனர், அவர்கள் மீண்டும் உயிரோடு வந்ததாக எங்கும் கூறப்படவில்லை.

இயேசு தேவனின் மெய்யான அவதாரம் ஆவார். சிலர் இயேசு ஏதோ பல அவதாரங்களில் ஒரு அவதாரம் என்று எண்ணுகின்றனர். ஆனால் அது உண்மையல்ல. மெய்யான ஜீவனுள்ள தேவனுக்கு ஒரேயொரு அவதாரம் மட்டுமே உண்டு, இது இயேசு கிறிஸ்துவே. ஒரு மெய்யான அவதாரம், முழுமையான மனித வாழ்க்கை வாழவும், அதே வேளையில் தனது வாழ்க்கையினாலே தான் முழுமையான கடவுள் என்பதை வெளிப்படுத்திக் காட்டவும் வேண்டும் (ரோமர் 1:3-4). மெய்யான அவதாரம் பாவமே அற்றதொரு வாழ்க்கை செய்ய வேண்டும். இயேசு ஒருவரே முழுமையான மனித வாழ்க்கை செய்தார், எனினும்

பாவமற்றவராய் இருந்தார்(எபிரெயர் 4:15; 1 பேதுரு 2:22). மற்றபடி அவதாரங்கள் என்று அழைக்கப் படுகிறவர்களோ, முழுமையான மனிதனாகவோ முழுமையான கடவுளாகவோ இராதபடி இது கொஞ்சம், அது கொஞ்சமாகக் கலந்து காணப் பட்டவர்களாவர்.

தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையேயான மெய்யான மத்தியஸ்தர் இயேசுவே, ஏனெனில் அவர் தேவனும் மனிதனுமானவர் (எபிரெயர் 9:15). மனிதருக்காகப் பாவ நிவிர்த்தி செய்யும் படியாக இயேசு மெய்யான மனிதனாக இருக்க வேண்டியது அவசியம் (எபிரெயர் 4:14-15), பாவ நிவாரண பலியை தேவன் அங்கீகரிக்கும் படியாக, அவர் ஒரு பாவமற்ற பரிபூரண வாழ்க்கை செய்வதற்கு மெய்யான தேவனாக இருக்க வேண்டியதும் அவசியம் (எபிரெயர் 9:14). மனிதர்களுக்காக சாத்தானை முறியடிப்பதற்கும் (எபிரெயர் 2:14-17), சாத்தானையும் அவனது தீய ஆவிகளையும் மேற்கொள்ளும் வல்லமை படைத்தவராய் இருப்பதற்கும் (கொலோசெயர் 2:5; வெளிப்படுத்தல் 19:11-21) இயேசு உண்மையாகவே தேவனாக இருந்தாக வேண்டும். இயேசு இரட்சிப்பின் வழியைக் காட்டும் வழிகாட்டி மட்டுமல்ல, அவரே அந்த இரட்சிப்பின் வழியுமானவர்(யோவான் 14:6). நம்மைச் சரியானபடி வாழச் சொல்லிப் போதிக்கும் ஒரு பிரசங்கியார் மட்டுமல்ல; இயேசு நம்மைச் சரியானபடி வாழ வைக்கும் வல்லமையும் தருபவர். நாம் நீதியுள்ளவர்களாய் இருக்க வல்லமை தருகின்றார். பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையினாலே, பாவத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து நமக்கு விடுதலை அருளுகின்றார். இயேசு நமக்கு நல்ல போதனைகளை மட்டுமல்ல, சகல விசுவாசிகளுக்கும் நித்திய ஜீவனையும் தருகின்றார்.

தேவனிடம் செல்ல ஒரே மெய்யான வழி இயேசு மட்டுமே. இயேசு சொன்னார்: “நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாய் இருக்கிறேன்; என்னாலே அல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்” (யோவான் 14:6). அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு கூறுகின்றார் : “அவராலே அன்றி வேறொருவராலும் இரட்சிப்பு இல்லை; நாம் இரட்சிக்கப் படும் படிக்கு வானத்தின் கீழெங்கும், மனுஷர்களுக்குள்ளே அவருடைய நாமமே அல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப் படவும் இல்லை” (அப்போஸ்தலர் 4:12).

இயேசு கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை

முக்கிய வசனங்கள்

எசேக்கியேல் அதிகாரங்கள் 37-47 இஸ்ரேலின் சீரமைப்பு, படையெடுப்பு மற்றும் புதிய தேவாலயம். தானியேல் அதிகாரங்கள் 7-12 எதிர்காலம் பற்றிய தானியேலின் தரிசனங்கள். மத்தேயு அதிகாரம் 24 கடைசி காலத்தின் அடையாளங்கள். மாற்கு அதிகாரம் 13 கடைசி காலத்தின் அடையாளங்கள்.

லூக்கா 17:20-37; 21:5-36 தேவனுடைய இராஜ்யத்தின் வருகை. 1 கொரிந்தியர் 15:12-58 சரீர உயிர்த்தெழுதல்.

1 தெசலோனிகேயர் 4:13-18 கர்த்தருடைய வருகை.

2 தெசலோனிகேயர் 2:1-10 கர்த்தருடைய வருகைக்கு முன் அக்கிரமக்காரனுடைய வருகை.

2 பேதுரு 3:3-13 கர்த்தருடைய நாளில் அக்கினியால் எரிந்து அழிந்து போதல். 1யோவான் 2:18; 4:1-3 அந்திக் கிறிஸ்துவம் அந்திக் கிறிஸ்துவின் ஆவியும்.

வெளிப்படுத்தல் அதிகாரங்கள் 6-22 தேவ கோபாக்கினை, மனிதரின் பாடுகள், அந்திக் கிறிஸ்துவின் கிரியை, கிறிஸ்துவின் ஜெய கம்பீர ஆளுகை பற்றிய தரிசனங்கள்.

வேத வசனங்களில் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை இயேசு கிறிஸ்து "ஜீவனுள்ளோரையும் மரித்தோரையும் நியாயம் தீர்க்கத் திரும்பவும் வருவார்" என எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களுமே விசுவாசிக்கின்றனர் (மத்தேயு 25:31-46; வெளிப்படுத்தல் 20:11-15; பொதுவான தலைப்புகள்: முன்னுரை பார்க்க). இயேசு தமது சொந்த மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையும் மட்டுமல்ல (மத்தேயு 16:21; மாற்கு 8:31-32; 9:9-10; 10:33-34), தமது இரண்டாம் வருகையையும் முன்னறிவித்தார் (மத்தேயு 16:27; 25:31; மாற்கு 8:38; 13:26). அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்த பின்னர், இவ்வுலகிலே நாற்பது நாட்கள் தங்கியிருந்து தமது சீஷர்களை உற்சாகப் படுத்தினார் (அப்போஸ்தலர் 1:3). அவருடைய பரமேறுதலைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்ற சீஷர்களுக்கு அவர் எப்படி ஏறிப் போனாரோ அப்படியே திரும்பவும் வருவார் என்ற ஒரு வாக்கு அருளப்பட்டது (லூக்கா 24:51; அப்போஸ்தலர் 1:9-11 பார்க்க). ஆதியிலிருந்தே, கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக்காகக் காத்திருக்கவும் எதிர்பார்த்திருக்கவும் வேண்டுமென அப்போஸ்தலர்கள் விசுவாசிகளுக்குக் கற்பித்து வந்தனர் (அப்போஸ்தலர் 3:19-21; தீத்து 2:13; எபிரெயர் 9:28).

இயேசு பரலோகத்தில் நமக்காக ஒரு ஸ்தலத்தை ஆயத்தம் பண்ணப் போவதாகவும், ஆயத்தம் பண்ணின

பின்பு அவர் இருக்கிற இடத்திலே நாமும் இருக்கும்படி மறுபடியும் வந்து நம்மைத் தம்மிடத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப் போவதாகவும் வாக்களித்துச் சென்றார் (யோவான் 14:2-3). இயேசு தம்மைப் பின்பற்றுவோரைக் கடைசி நாளில் எழுப்புவதாகவும் வாக்குத்தத்தம் செய்தார் (யோவான் 6:39-40,54). கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப் படுவார்கள். அவனவன் தன் தன் வரிசையிலே உயிர்ப்பிக்கப் படுவான், முதற்பலனானவர் கிறிஸ்து; பின்பு அவர் வருகையில் அவருடையவர்கள் உயிர்ப்பிக்கப் படுவார்கள். அதன் பின்பு முடிவு உண்டாகும் என்று பவுல் எழுதுகின்றார் (1 கொரிந்தியர் 15:22-24). பவுல் நமது சரீர உயிர்த்தெழுதலை நமது புத்திர சவிகாரத்தின் நிறைவு என்றும், அப்பொழுது நமது இரட்சிப்பு முழுமை பெற நாம் மகிமையுடைவோம் என்றும் விவரிக்கிறார் (ரோமர் 8:18-25, 30; பிலிப்பியர் 3:20-21; பொதுவான தலைப்பு : இரட்சிப்பின் வழி - பார்க்க).

இந்த உயிர்த்தெழுதல் சடுதியாய் நடைபெறும் ஒரு சம்பவம். 1 தெசலோனிக்கேயர் 4:13- 17இல், இயேசுவுக்குள் நித்திரை அடைந்தவர்களையும் தேவன் அவரோடே கூடக் கொண்டு வருவார் என்று பவுல் எழுதுகின்றார். ஏனெனில், கர்த்தர் தாமே ஆரவாரத்தோடும், பிரதான தூதனுடைய சத்தத்தோடும், தேவ எக்காளத்தோடும் வானத்திலிருந்து இறங்கி வருவார்; அப்பொழுது கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள். பின்பு உயிரோடிருக்கும் நாமும் கர்த்தருக்கு எதிர்கொண்டு போக, மேகங்கள் மேல் அவர்களோடே கூட ஆகாயத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டு, இவ்விதமாய் எப்பொழுதும் கர்த்தருடனே கூட இருப்போம். மரித்தவர்களுக்கு சாவாமை உள்ள புதிய சரீரங்கள் கொடுக்கப் படும், உயிரோடிருப்பவர்களுக்கு அவர்களது பழைய சரீரங்கள் புதிதாய் மாறும்; இதெல்லாம் கடைசி எக்காளம் தொனிக்கும் போது, ஒரு நிமிஷத்திலே,

ஒரு இமைப் பொழுதிலே, நடைபெறும் (1கொரிந்தியர் 15:51-53).

வலுவாய்த் தொனிக்கும் எக்காள சத்தத்தோடே தமது தூதர்களை அனுப்புவது பற்றியும், அவர்கள் அவரால் தெரிந்து கொள்ளப் பட்டவர்களை உலகெங்கிலும் இருந்து கூட்டிச் சேர்ப்பது பற்றியும் இயேசுவும் குறிப்பிட்டார் (மத்தேயு 24:30-31; மாற்கு 13:26-27). அப்பொழுது ஒரே படுக்கையில் படுத்திருக்கும் (அல்லது வயலில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் அல்லது எந்திரம் அரைத்துக் கொண்டிருக்கும்) இருவரில் ஒருவர் ஏற்றுக் கொள்ளப் படுவார், அடுத்தவர் கைவிடப் படுவார் என்றும் அவர் எச்சரித்தார் (மத்தேயு 24:40-41; லூக்கா 17:34-35). அநேகர் இச்சம்பவங்களை திருச்சபை "எடுத்துக் கொள்ளப் படுதல்" என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

இரண்டாம் வருகை மற்றொரு விதத்திலும் முக்கியமானது. அது தேவன் பூமிக்கு நீதியையும் சமாதானத்தையும் கொண்டுவரும் வேளையாகும். பழைய ஏற்பாடானது இயேசு கிறிஸ்துவை மேசியாவாகக் காட்டும் அநேக தீர்க்கதரிசனங்களைக் கொண்டது. சில தீர்க்கதரிசனங்கள் மக்களின் பாவங்களுக்காகவும் துக்கங்களுக்காகவும் அவர் மரிப்பார் என முன்னறிவித்தன (சங்கீதம் 22:1-31; ஏசாயா 53:1-12; தானியேல் 9:25,26); இவையெல்லாம் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இயேசு சிலுவையில் அறையுண்டு மரித்து, உயிரோடு எழுந்தபோது நிறைவேறின. வேறு சில தீர்க்கதரிசனங்கள் மேசியா, தம்மால் தெரிந்து கொள்ளப் பட்ட யூத ஜினங்களுக்காக ஒரு நீதியின் இராஜ்யத்தை நிலைப்படுத்துவார் என முன்னறிவித்தன (ஏசாயா 2:1-4; 11:1-16; எரேமியா 23:3-8; எசேக்கியேல் 37:15-28); இவை இயேசு இப்பூமியில் வாழ்ந்த நாட்களில் நிறைவேறவில்லை.

சில வேத பகுதிகள் இரண்டாம் வருகை சமீபம் (எபிரெயர் 10:25; யாக்கோபு 5:9;1 யோவான் 2:18; வெளிப்படுத்தல் 22:7,12,20), ஆனால் அந்தக் குறிப்பிட்ட நாளையோ, வேளையையோ யாரும் அறிய மாட்டார்கள் என்கின்றன (மத்தேயு 24:36,44; மாற்கு 13:32-35). மின்னல் கிழக்கிலிருந்து தோன்றி மேற்கு வரைக்கும் பிரகாசிக்கிறது போல மனுஷகுமாரனுடைய வருகையும் இருக்கும், அப்பொழுது மனுஷகுமாரனுடைய அடையாளம் வானத்தில் காணப்படும், மனுஷகுமாரன் வருகிறதைப் பூமியிலுள்ள சகல கோத்திரத்தாரும் கண்டு புலம்புவார்கள் (மத்தேயு 24:27,30; லூக்கா 17:24; வெளிப்படுத்தல் 1:7). இயேசு தமது வருகையை திருடன் ஒரு வீட்டைக் கன்னமிட்டுத் திருடுகிறதற்கும், எந்த முன்னறிவிப்பும் இன்றி எஜிமான் தன் வீட்டுக்குத் திரும்ப வருகிறதற்கும் ஒப்பிட்டுப் பேசினார் (மத்தேயு 24:42-51; மாற்கு 13:34-37; வெளிப்படுத்தல் 3:3; 16:15). பவுலும் பேதுருவும் இதே போன்றே எச்சரிப்புகளைக் கொடுத்தனர் (1 தெசலோனிகேயர் 5:1-4; 2 பேதுரு 3:10).

ஆயினும், இயேசுவின் வருகை சமீபம் என்பதைக் காட்டக் கூடிய சில அடையாளங்கள் உண்டு என்றும் வேதம் போதிக்கிறது (மாற்கு 13:28-29). "இராஜ்யத்தினுடைய இந்தச் சுவிசேஷம் பூலோகம் எங்குமுள்ள சகல ஜாதிகளுக்கும் சாட்சியாகப் பிரசங்கிக்கப் படும், அப்போது முடிவு வரும்" என்றார் இயேசு (மத்தேயு 24:14; மாற்கு 13:10). கடைசி நாட்களில் அக்கிரமக்காரர் இன்னும் கேடாவார்கள், அநேகர் விசுவாசத்தை விட்டு வழுவிய போவார்கள், இரண்டாம் வருகையைக் குறித்து மனிதர்கள் பரிகாசம் செய்வார்கள் (மத்தேயு 24:9-14; 2 தீமோத்தேயு 3:1-7,13; 2 பேதுரு 3:3-10; யூதா 17-19). யுத்தங்களும், பூமியதிர்ச்சிகளும், பஞ்சங்களும், கொள்ளை நோய்களும் பூமியிலே உண்டாகும் என்றும், கூடவே சூரியனிலும்

சந்திரனிலும் நட்சத்திரங்களிலும் அடையாளங்கள் தோன்றும் என்றும் இயேசு முன்னறிவித்தார் (மாற்கு 13:24-28; லூக்கா 21:10-11, 25-26; வெளிப்படுத்தல் 6,8,9,16 அதிகாரங்கள்) இந்தத் துன்ப காலம் மகா உபத்திரவ காலம் (அல்லது) கொடுந்துன்ப காலம் என அழைக்கப் படுகிறது (தானியேல் 12:1; மாற்கு 13:19-20; வெளிப்படுத்தல் 7:14). மக்களை வஞ்சிக்கும் படியாக அற்புதங்களையும் அடையாளங்களையும் செய்யக் கூடிய கள்ளக் கிறிஸ்துக்களும் கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளும் வருவார்கள் என இயேசு எச்சரித்தார் (மாற்கு 13:6, 21-23). அநேக அந்திக்கிறிஸ்துக்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்று மட்டுமல்ல, ஒரு குறிப்பிட்ட அந்திக் கிறிஸ்துவும் வருவான் என்பதாக யோவான் எழுதினார் (1யோவான் 2:18-22; 4:1-3).

தெசலோனிக்கேயருக்கு, கர்த்தருடைய நாள் இன்னும் வரவில்லை என்பதை உறுதிப் படுத்தும் வண்ணமாக கேட்டின் மகனாகிய பாவ மனுஷன் வெளிப் பட்டால் ஒழிய அந்த நாள் வராது என்று பவுல் எழுதினார்; அந்தப் பாவ மனுஷன் சகல வல்லமையோடும் அடையாளங்களோடும் பொய்யான அற்புதங்களோடும் வருவான், தேவனுடைய ஆலயத்தில் தேவன் போல உட்கார்ந்து, தன்னைத் தான் தேவனென்று காண்பிக்கிறவனாயும் இருப்பான் (2 தெசலோனிக்கேயர் 2:1-10; வெளிப்படுத்தல் 13:14-15). தேவாலயத்தில் காணப்படும் இந்த விக்கிரகமே, இயேசு முன்னுரைத்த பாழாக்குகிற அருவருப்பாய் இருக்க வேண்டும் (தானியேல் 9:26-27; 12:11; மத்தேயு 24:15; மாற்கு 13:14).

வெளிப்படுத்தல் 6-16 அதிகாரங்கள் மகா உபத்திரவங்களையும் கொடுந்துன்பங்களையும் பற்றிய தரிசனங்களால் நிறைந்து காணப் படுகின்றன, அவற்றின் முடிவில் இயேசு கிறிஸ்து நீதியின் இராஜ்யத்தை நிலை

நாட்ட பூமிக்குத் திரும்பி வருகிறார். அதிகாரங்கள் 13-19, ஓர் அரசியல் ஆட்சியாளனையும் (கடலிலிருந்து எழும்பி வரும் மிருகமாகச் சித்தரிக்கப்படுபவன்) அந்திக் கிறிஸ்துவுக்காகப் பொல்லாத கிரியைகளை நடப்பிக்கின்ற ஒரு கள்ளத் தீர்க்கதரிசியையும் குறித்துப் பேசுகின்றன (தானியேல் 7:24-25; 9:26-27; 11:36-45; 12:1-13; மாற்கு 13:14,22; 2 தெசலோனிக்கேயர் 2:1-10; 1 யோவான் 2:18). இந்த அதிபதி பூமியின் திரளான சேனைகளை அர்மகெதோன் என்ற இடத்தில் கூட்டிச் சேர்ப்பான், அங்கே அவர்கள், மறுபடியும் பூமிக்கு வரும் கிறிஸ்துவால் முறியடிக்கப் படுவார்கள் (வெளிப்படுத்தல் 16:16; 17:14; 19:11-21). எசேக்கியேல் 38-39 அதிகாரங்களும், 2 தெசலோனிக்கேயர் 2:8 உம் கூட இந்த யுத்தத்தையே வருணிப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

ஜினங்களை மோசம் போக்க முடியாதபடிக்குப் பிசாசானவன் ஆயிரம் ஆண்டுகள் பாதாளத்தில் தள்ளி அடைத்து வைக்கப் படுவது பற்றி வெளிப்படுத்தல் 20:1-7 கூறுகிறது. இதுவே ஆயிரமாண்டு அரசாட்சி என்று குறிப்பிடப் படுகிறது. (மிலெனியம் - இலத்தீன் மொழி - ஆயிரம் ஆண்டுகள்). கொடுந்துன்ப காலத்தில் மிருகத்தின் சிலையை வணங்க மறுத்ததற்காகக் கொல்லப் பட்டோரின் ஆத்துமாக்கள் மீண்டும் உயிரோடு எழுப்பப்படும். மரணமடைந்த மற்றவர்கள் அந்த ஆயிரம் வருஷம் முடியுமளவும் உயிரடையவில்லை. உயிர்த்து எழுந்தவர்கள் கிறிஸ்துவுடனே கூட ஆயிரம் வருஷம் அரசாண்டார்கள். இந்த ஆயிரமாண்டு காலத்துக்குப் பிறகு சாத்தான் கொஞ்சக் காலம் விடுதலையாகிறான். சுற்றித் திரிந்து நாடுகளை மோசம் போக்கி, ஜினங்களை தேவனோடும் அவருடைய மக்களோடும் யுத்தம் பண்ணுவதற்காகக் கூட்டிச் சேர்க்கிறான். வானத்திலிருந்து அக்கினி இறங்கி அவர்களைப் பட்சித்துப் போடுகிறது. சாத்தான் நரகத்தில் தள்ளப் படுகிறான், மரித்தோராகிய சிறியோரும் பெரியோரும்

இறுதி நியாயத் தீர்ப்பு அடைகின்றனர். ஜீவ புஸ்தகத்திலே எழுதப் பட்டவனாகக் காணப் படாதவன் எவனோ அவன் அக்கினிக் கடலிலே தள்ளப் பட்டான் (வெளிப்படுத்தல் 20:7-15).

இரண்டாம் வருகை பற்றிய மூன்று முக்கியக் கண்ணோட்டங்கள் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை பற்றிய வேத பகுதிகள் அநேகம் இருந்த போதிலும், பல விஷயங்கள் மறைவாகவே உள்ளன. கடைசி நாட்களின் சம்பவங்களை வரிசைக் கிரமமாகத் தொகுத்துக் கூறும் முழுமையான வேதபகுதி என்று எதுவுமேயில்லை. இதன் காரணமாக, இரண்டாம் வருகை பற்றி மூன்று முக்கியக் கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. வெளிப்படுத்தல் 20ஆம் அதிகாரத்தில் காணப்படும் ஆயிரமாண்டு அரசாட்சி எப்போது இடம்பெறும் என்ற விஷயத்தில் இந்த மூன்று கண்ணோட்டங்களும் வேறுபடுகின்றன.

முதலாவது கண்ணோட்டம், “ஆயிரமாண்டு அரசாட்சி என்று பூமியில் எதுவும் கிடையாது”; பதிலாக, ஏற்கனவே மரித்துப் போன விசுவாசிகளுடன் சேர்ந்து தற்போது கிறிஸ்து பரலோகத்தில் நடத்திக் கொண்டிருக்கும் ஆளுகையையே இத்தரிசனம் குறிக்கிறது என்று சொல்கிறது. இந்தக் கண்ணோட்டம் உடைய கிறிஸ்தவர்கள் "ஆயிரம்" என்பது முழுமையைக் குறிக்கும் எண் எனவும், இது இயேசுவின் முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் வருகைகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தையே குறிக்கும் எனவும் நம்புகின்றனர். சாத்தான் என்று சொல்லப் பட்ட பழைய பாம்பாகிய வலுசர்ப்பத்தைக் கட்டி வைப்பது என்பது (வெளிப்படுத்தல் 20:2), கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகையில் ஆவிக்குரிய விதத்தில் சாத்தான் முறியடிக்கப் பட்டதற்கும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் தடை செய்கிற வல்லமைக்கும் ஒரு அடையாளமாகக் கூறப் படுகிறது என்பது இவர்கள் கருத்து

(லூக்கா 10:18; 2 தெசலோனிக்கேயர் 2:7; 1யோவான் 3:8). இந்தக் கிறிஸ்தவர்கள், மரித்துப் போன விசுவாசிகளின் ஆத்துமாக்கள் (வெளிப்படுத்தல் 20:4) இப்பொழுதே கிறிஸ்துவுடன் தான் உள்ளன என்பதையும் (2 கொரிந்தியர் 5:6-8; பிலிப்பியர் 1:23-24; 1 தெசலோனிக்கேயர் 4:14; 2 பேதுரு 1:13-14), தேவனுடைய இராஜ்யம் ஏற்கனவே வந்தாயிற்று (மத்தேயு 11:12; 12:28; கொலோசெயர் 1:13), ஆனால் அது கண்ணுக்குப் புலப்படுகின்ற, இவ்வுலகத்திற்குரிய இராஜ்யமல்ல என்பதையும் (லூக்கா 17:20-21; யோவான் 18:36-37 ரோமர் 14:17) வலியுறுத்துகின்றனர். தானியேலின் எழுபது வாரங்கள் தீர்க்கதரிசனம் (தானியேல் 9:24-27) இயேசுவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலைத் தொடர்ந்து வந்த திருச்சபையின் தோற்றம், யூதர்களின் தேவாலயத்தில் தனது உருவச் சிலையை ஸ்தாபிக்க முயன்ற ரோமப் பேரரசனின் முயற்சி, எருசலேம் மற்றும் அதன் தேவாலயத்தின் அழிவு, அதன் விளைவாக முடிவுக்கு வந்த பலிகள் என்னும் சம்பவங்களிலேயே நிறைவேறி விட்டது என இவர்கள் நம்புகின்றனர்.

இந்தக் கண்ணோட்டம் உள்ளவர்கள் முதலாம் உயிர்த்தெழுதல் (வெளிப்படுத்தல் 20:5), ஆவிக்குரிய உயிர்த்தெழுதல் மட்டுமே எனவும், காரணம் விசுவாசிகளாகிய நம்மை தேவன் ஏற்கனவே கிறிஸ்துவுடனே கூட உயிர்த்தெழுதல் நம்மை அவரோடே கூட எழுப்பி உன்னதங்களிலே அவரோடே கூட உட்காரவும் செய்து விட்டார் எனவும் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர் (எபேசியர் 2:4-6; 5:14; கொலோசெயர் 3:1).

இந்த முதலாவது கண்ணோட்டத்தின் படி, "இரண்டாம் உயிர்த்தெழுதல்" என்பது சரீர உயிர்த்தெழுதல் ஆகும், இது கிறிஸ்து பூமிக்குத் திரும்ப வருகையில் நடைபெறும். இந்தக் கிறிஸ்தவர்கள் ஒரேயொரு சரீர

உயிர்த்தெழுதல் மட்டுமே உண்டு என்றும் அதாவது, ஒரே சமயத்தில் விசுவாசிகளும் அவிசுவாசிகளும் உயிர்த்தெழுவர் - ஒரேயொரு கடைசி நியாயத்தீர்ப்பு மட்டுமே உண்டு என்று நம்புகின்றனர் (தானியேல் 12:2; மத்தேயு 25:31-46; யோவான் 5:28-29; வெளிப்படுத்தல் 20:11- 15). விசுவாசிகள் கிறிஸ்துவுக்கு எதிர்கொண்டு போய் நடுவானில் அவரைச் சந்திப்பார்கள் (1 தெசலோனிக்கேயர் 4:17), பிறகு உடனடியாகவே பூமிக்கு வந்து கடைசி யுத்தத்தில் பங்கு பெற்று சாத்தானையும் அவன் சேனைகளையும் என்றென்றைக்குமாய் முறியடிப்பார்கள் (வெளிப்படுத்தல் 19:11-21; 20:7-10). இவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டில் யூதர்களுக்கு ஒரு இராஜ்யம் இப்பூவுலகில் ஏற்படுத்தப் படுவது பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்கள் அனைத்தும் முழுமையாகக் கிறிஸ்தவ திருச்சபைக்கே கொடுக்கப் பட்டவை என நம்புகின்றனர் (யோவேல் 2:28-32 ஐ அப்போஸ்தலர் 2:14-21 உடனும், சகரியா 9:9-13 ஐ மத்தேயு 21:1-9 உடனும், மல்கியா 4:1-6ஐ மத்தேயு 11:11-14; 17:10-13; ரோமர் 4:16; கலாத்தியர் 4:22- 31 உடனும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க.) ஆகவே, இவர்கள் இத்தரிசனங்கள் எல்லாம் ஒன்று, தற்காலத் திருச்சபை யுகத்திலேயே நிறைவேறி விட்டன என்றோ, அல்லது வெளிப்படுத்தல் 21-22 கூறும் புதிய வானம் புதிய பூமியில் மட்டுமே நிறைவேறும் என்றோ விசுவாசிக்கின்றனர்.

கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை பற்றிய இரண்டாவது கண்ணோட்டம், “பூமியில் வெகு நீண்ட சமாதானமும் செழிப்பும் நிறைந்த ஒரு கால கட்டத்திற்குப் பிறகே ” இயேசுவின் வருகை சம்பவிக்கும், அக்காலத்தில் உலகின் பெரும்பகுதி தேவனிடமாகத் திரும்பி கிறிஸ்துவில் விசுவாசம் வைக்கும் என்கிறது. இந்த நீண்ட காலம் ஒருவேளை துல்லியமாக ஓராயிரம் ஆண்டுகளாக இல்லாதிருக்கலாம். இந்த இரண்டாவது கண்ணோட்டம்

உடையவர்கள் கிறிஸ்துவின் முதல் வருகையுடன் தேவனுடைய இராஜ்யம் ஆரம்பித்து விட்டது என்ற முதல் கண்ணோட்டத்தின் கருத்தை ஒத்துக் கொள்கின்றனர், ஆனால் உலகமானது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கிறிஸ்துவின் ஆளுகை சபை மூலமாகப் பெருகிக் கொண்டே போவதைக் காணும் என்று நம்புகின்றனர் (மத்தேயு 28:18; எபேசியர் 1:19-23). இராஜ்யத்தின் சுவிசேஷம் (மத்தேயு 24:14) பெரும்பாலான மக்களை ஆதாயம் செய்து கிறிஸ்துவண்டை கொண்டு வரும், திருச்சபை மூலமாக சமாதானமும் ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களும் நிறைந்த ஓராயிரம் ஆண்டுகள் (அல்லது மிக நீண்ட காலம்) வரும் (யோவேல் 2:28-32; அப்போஸ்தலர் 2:17-21). கடைசி நாட்களில் ஜாதிகள் யுத்தம் செய்வதை நிறுத்தி தேவனுடைய அறிவைத் தேடும் என்பது போன்ற ஏராளமான தீர்க்கதரிசனங்களை இவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர் (ஏசாயா 2:1-4; மீகா 4:1-5; சுகரியா 8:20-23). வேறு அநேகத் தீர்க்கதரிசனங்களும் இந்த நீண்ட கால கட்டத்தைக் குறிப்பால் காட்டுகின்றன. இயேசு பூமிக்கு மீண்டும் வருவதற்கு முன் தமது திருச்சபை மூலமாகத் தமது ஆட்சியை நிறுவுவார் என்று இவர்கள் நம்புகின்றனர் (சங்கீதம் 2:72; ஏசாயா 11:6-10; எசேக்கியேல் 37:15-28; சுகரியா 9:9-10). இந்த இரண்டாம் கண்ணோட்டம் முதலாம் கண்ணோட்டத்தைப் போலவே கிறிஸ்துவின் வருகை, சரீர உயிர்த்தெழுதல், இறுதி நியாயத் தீர்ப்பு ஆகிய அனைத்தும், வெளிப்படுத்தல் 21-22 ஆம் அதிகாரங்களில் விவரிக்கப் பட்டுள்ள புதிய வானமும் புதிய பூமியும் ஏற்படுவதற்குச் சற்றே முன்னர், ஒரு நொடிப் பொழுதிலே ஒன்றாக நடைபெறும் என்று கருதுகிறது.

கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை பற்றிய மூன்றாவது கண்ணோட்டம் "பூமியில் ஆயிரமாண்டு அரசாட்சி ஏற்படுவதற்கு முன்பே" இயேசு பூமிக்குத் திரும்ப வருவார் எனவும், இந்தக் காலகட்டத்தில் அவரோடு சேர்ந்து ஆளும்படியாக அத்தனை விசுவாசிகளும் உயிரோடு

எழுப்பப் படுவர் எனவும் நம்புகிறது. இந்த மூன்றாவது கருத்தையுடைய கிறிஸ்தவர்கள், தீர்க்கதரிசிகள் குறிப்புகளாக, அடையாளங்களாகப் பேசியது உண்மைதான் என்று ஒத்துக் கொள்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் அடையாளங்களாகப் பேசிய அனைத்தும் ஒரு நாளிலே உண்மையாகவே நடைபெறும் என்பதையும் வலியுறுத்துகின்றனர். ஆகவே, இவர்களில் பெரும்பாலானோர் யூதர்களுக்கு அருளப் பட்ட பழைய ஏற்பாட்டின் வாக்குத்தத்தங்கள் எல்லாம் வரப் போகின்ற அந்த ஆயிரமாண்டு அரசாட்சியில் நிறைவேறியே தீரும் என்று நம்புகின்றனர் (ஏசாயா 11:1-16; 65:18-25; எரேமியா 23:5- 8; எசேக்கியேல் 37:15-28; சகரியா 14:9-21).

ரோமர் 11:25-29 இல் பவுல், ஒரு நாளிலே யூதர்கள் சுவிசேஷத்துக்குச் செவி கொடுப்பார்கள் என்று காட்டுவதற்குப் பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசனங்களைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறார். மேலும், கிறிஸ்தவர்கள் தீர்க்கதரிசனங்களில் கொடுக்கப் பட்டுள்ள கால கட்டங்கள் உவமானமோ அடையாளமோ அல்ல, உண்மையான கால அளவுகளைக் குறிப்பவை என்றும் நம்புகின்றனர். வெளிப்படுத்தல் 6-19 அதிகாரங்கள் உண்மையாகவே வரப் போகின்ற ஒரு கொடுந்துன்ப காலத்தை விவரிக்கின்றன. அது மிகச் சரியாக கிறிஸ்து தமது ஆயிரமாண்டு அரசாட்சிக்காக பூமிக்கு வருவதற்கு முன்பு இடம்பெறும் என்று இவர்கள் நம்புகின்றனர் (தானியேல் 12:1; மாற்கு 13:24-27; லூக்கா 21:10-11, 25-27). இவர்கள் தானியேல் கூறும் "எழுபது வாரங்கள்" வரலாற்றில் உண்மையாகவே 490 ஆண்டுகளைக் குறிக்கும் என்று நம்புகின்றனர் (தானியேல் 9:24- 27).

முதல் அறுபத்தொன்பது "வாரங்கள்" (அல்லது 483 வருடங்கள்), எருசலேமைத் திரும்ப எடுப்பித்துக்

கட்டுகிறதற்கான கட்டளை வெளிப்படுவது முதல் ஆரம்பிக்கின்றன. அது கி.மு. 445 இல் நடைபெற்றது (நெகேமியா 2:1-9), அது பிரபுவாகிய மேசியா' வரும் வரை தொடரும். மேசியா சங்கரிக்கப் படுவார் (இயேசுவின் சிலுவை மரணத்தில் நிறைவேறியது), எருசலேமும் அதன் ஆலயமும் அழிக்கப் படும் (ரோமப் படையினரால் கி.பி. 70 இல் நிறைவேறியது). இக்கிறிஸ்தவர்கள், தானியேலின் கடைசி வாரம், அதாவது எழுபதாவது வாரமான கடைசி ஏழு ஆண்டுகள் கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டில் நிறைவேறவில்லை, அது கிறிஸ்து இப்பூமியில் தமது இராஜ்யத்தை நிலை நாட்டத் திரும்பி வருவதற்கு முன்னான அந்தக் கடைசி ஏழுாண்டுகள் எனும் கால கட்டத்திலேயே நிறைவேறும் என்று நம்புகின்றனர்.

இந்த மூன்றாவது கண்ணோட்டம் தானியேல் கூறும் ராஜா அல்லது வரப்போகிற பிரபு என்பவனும் (தானியேல் 7:24,25; 9:26,27; 11:36), பவுல் கூறும் கேட்டின் மகன் அல்லது அக்கிரமக்காரன் என்பவனும் (2 தெசலோனிக்கேயர் 2:1-10) ஒருவனே, வெளிப்படுத்தல் 13-19 அதிகாரங்கள் கூறும் மிருகம் அல்லது கள்ளத் தீர்க்கதரிசி என்பதும் இவனையே குறிக்கும் என்று கருதுகின்றது. இந்த அதிபதி கொடுந்துன்ப காலத்தின் ஏழுாண்டுகளின் மத்தியில் இஸ்ரேலுடனான தனது உடன்படிக்கையை முறித்து தனது சிலைக்கு ஆராதனை செய்யுமாறு அதை யூதர்களின் புதிய பரிசுத்த ஆலயத்தில் வைப்பான் (தானியேல் 9:27; 12:11; மாற்கு 13:14; 2 தெசலோனிக்கேயர் 2:4; வெளிப்படுத்தல் 13:14-15; எசேக்கியேல் 40-47 அதிகாரங்கள்). உபத்திரவ காலத்தில் கணக்கற்ற யூதர்களும், பிற நாடுகளைச் சேர்ந்த எண்ணற்ற புறஜாதி மக்களும் இயேசுவில் விசுவாசம் வைப்பர் (ரோமர் 11:25-31; வெளிப்படுத்தல் 7:4, 9, 14). ஆனால் மிருகத்தின் சிலையை வணங்க மறுத்ததற்காக சித்திரவதைக்கும் மரணத்துக்கும் ஆளாக்கப் படுவர் (வெளிப்படுத்தல் 6:9- 11; 14:3; 15:2-4; 20:4).

கொடுந்துன்ப காலத்தின் முடிவில் மிருகத்தின் சேனைகள், வெற்றி வேந்தராம் இயேசு கிறிஸ்துவின் வருகையால் அர்மகெதோன் என்ற இடத்தில் முறியடிக்கப் படும் (சுகரியா 14:1-9; வெளிப்படுத்தல் 19:11-21). இந்தக் கிறிஸ்தவர்கள், மத்தேயு 25:31-46 ஆயிர வருட அரசாட்சி ஆரம்பிப்பதற்கு முன், அச்சமயம் பூமியில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்போரின் நியாயத் தீர்ப்பைப் பற்றி விவரிக்கிறது என்றும், வெளிப்படுத்தல் 20:1-12 இல் குறிக்கப் படும் இரண்டு உயிர்த்தெழுதல்களுமே சரீர உயிர்த்தெழுதலே என்றும், அவற்றுள் முதலாவது, ஆயிரமாண்டு அரசாட்சிக்கு முன் மரித்திருந்த விசுவாசிகளின் உயிர்த்தெழுதல், இரண்டாவது அந்த அரசாட்சிக்குப் பின் நடைபெறும் இறுதி நியாயத் தீர்ப்புக்காக எழுப்பப் படும் அவிசுவாசிகளின் உயிர்த்தெழுதல் என்றும் நம்புகின்றனர். அப்பொழுது பழைய வானமும் பூமியும் அக்கினியினால் அழிக்கப் படும், புதிய வானமும் புதிய பூமியும் தோன்றும் (2 பேதுரு 3:10-13; வெளிப்படுத்தல் 21:1).

இந்த மூன்றாவது கண்ணோட்டம் உடையவர்கள், ஆண்டவரை நடுவானில் சந்திக்கும் படியாக விசுவாசிகள் எப்பொழுது உயிரடைவர் (அல்லது அவர்களது சரீரங்கள் மாறும்) என்ற விஷயத்தில் கருத்து உடன்படுவதில்லை. இவர்களில் அநேகர் தமது இரண்டாம் வருகையில், இயேசு இருமுறை பூமிக்கு வருவார் என நம்புகின்றனர். முதல் முறை வருவது, சடுதியான, வந்த வேகத்தில் திரும்புகின்ற வருகை - இதில் கொடுந்துன்ப நாட்கள் ஆரம்பிப்பதற்குச் சற்றுமுன், அதுவரை இயேசுவில் விசுவாசம் வைத்த அனைவரையும் உயிரோடு எழுப்பிக் கொண்டு செல்லும் படியாக மேகங்கள் மீதில் வருவார் (1 தெசலோனிகேயர் 4:17), வந்த வேகத்தில் பரலோகம் திரும்பி, அங்கே ஆட்டுக் குட்டியானவரின் கலியாண விருந்து நடைபெறும் (மத்தேயு

25:1-13; வெளிப்படுத்தல் 19:9). இந்த முதல் வருகை இரவிலே திருடன் வருகிற விதமாய், எதிர்பாராத வேளையில் நடைபெறும் (மத்தேயு 24:42-51; 1 தெசலோனிக்கேயர் 5:1-4; வெளிப்படுத்தல் 3:3). இரண்டாம் முறை வருவது, இயேசு உயிர்த்தெழுந்த தமது விசுவாசிகளுடன் பூமிக்குத் திரும்பி, மிருகத்தைத் தோற்கடித்து, தமது அரசாட்சியை நிலை நாட்டுவதாகும். யோவான் 14:2-3 இல் இயேசு நம்மைத் தம்மோடு கூட்டிச் செல்வதற்காக மீண்டும் வருவேன் என வாக்களித்துச் சென்றார். எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டவர்கள் மற்றும் கைவிடப் பட்டவர்கள் எனத் திடீரென ஒரு பாகுபாடு ஏற்படுவதை இவ்விசுவாசிகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர் (மத்தேயு 24:40-41). தேவன் நம்மைக் கோபாக்கினைக்கென்று நியமிக்கவில்லை என்று பவுல் எழுதுகிறார் (1 தெசலோனிக்கேயர் 5:9). ஆகையால் இனி சம்பவிக்கப் போகிற இவைகளுக்கெல்லாம் நாம் தப்பும் படியாக எப்பொழுதும் ஜெபம் பண்ண வேண்டுமென்று இயேசு சொன்னார் (லூக்கா 21:36). இந்தக் கிறிஸ்தவர்கள், வெளிப்படுத்தல் 20:4-6 மிருகத்தை வணங்க மறுத்ததால் சிரச்சேதம் செய்யப் பட்டவர்களின் உயிர்த்தெழுதல் பற்றியே பேசுகிறது என்று கருதுகின்றனர். உண்மையான விசுவாசிகள் அனைவரும் உயிருடன் எழுப்பப்பட்டு உபத்திரவ காலம் தொடங்கு முன்னதாகவே பரலோகத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவர் என்றும், வெளிப்படுத்தல் 20:4- உயிர்த்தெழுதல், ஏழாண்டு கால கொடுந்துன்ப நாட்களில் விசுவாசிகளாகி, மரித்தவர்கள் 6 கூறும் மீண்டும் உயிரோடு எழுவது பற்றியது என்றும் இவர்கள் நம்புகின்றனர். மரித்த அவிசுவாசிகளோ கடைசி நியாயத் தீர்ப்பு வேளையில் தான் எழுப்பப் படுவர்.

எனினும், மூன்றாவது கண்ணோட்டம் கொண்ட மற்றவர்கள் (அதாவது, ஆயிர வருட ஆளுகைக்கு முன் இயேசு திரும்பி வருவார் என்போர்), ஏழாண்டு உபத்திரவ

காலத்தில் திருச்சபையானது பூமியில் கொடிய பாடுகளை அனுபவிக்கும் என நம்புகின்றனர். இரண்டாம் வருகையின் போது உயிரோடிருக்கும் விசுவாசிகள், மரித்து உயிரோடு எழுந்த விசுவாசிகளுடன் வரும் கிறிஸ்துவை நடுவானில் கண்டு சந்திப்பர் என்பதை இவர்கள் ஒத்துக் கொள்கின்றனர்; ஆனால் இது ஏழாண்டு உபத்திரவ காலத்தின் முடிவில் தான் நடைபெறும் என்று இவர்கள் நம்புவதால், இயேசு அப்படியே பூமிக்கு வந்து அர்மகெதோனில் மிருகத்தை முறியடித்து தமது இராஜ்யத்தை நிறுவுவார் என்கின்றனர். மத்தேயு 24:15-31 இல் சடுதியாய் தொனிக்கும் எக்காள சத்தமும், மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப் பட்ட விசுவாசிகள் ஒன்று சேர்க்கப்படுவதும், கொடுந்துன்பங்கள் நிறைந்த ஒரு கால கட்டத்தின் முடிவில் கிறிஸ்து எல்லாரும் காணும் விதமாக மகிமையோடும் வல்லமையோடும் திரும்ப வருவதோடு இணைத்தே கூறப் படுவதை இவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். லூக்கா 17:26-37இல் ஒருவன் ஏற்றுக் கொள்ளப் படுவதும் அடுத்தவன் கைவிடப் படுவதும் கூடத் திடீரென வரும் அழிவையே காட்டுகிறது என்கின்றனர்.

இயேசு உண்மையில் தாம் இருமுறை வரப் போவதாக ஒருபோதும் கூறவில்லை. எனவே கிறிஸ்துவின் வருகை, முதலாம், இரண்டாம் கண்ணோட்டங்கள் கூறுவது போல ஒரே சம்பவம் என்பதை இவர்களும் நம்புகின்றனர்; ஆனால் அவர்களைப் போலன்றி இவர்கள், இரண்டாம் வருகையானது கிறிஸ்துவின் ஆயிரம் வருட அரசாட்சிக்கு முன்னரே நடைபெற்று விடும் என்கின்றனர். இக்கிறிஸ்தவர்கள் இரண்டே உயிர்த்தெழுதல்கள் தாம் உண்டு என நம்புகின்றனர் : முதலாவது, உபத்திரவ காலத்திற்குப் பின்பு ஆனால் ஆயிரம் வருட அரசாட்சிக்கு முன்பு நடைபெறும் கிறிஸ்துவின் வருகையின் போது அனைத்து விசுவாசிகளும் உயிர்த்தெழுவது; இரண்டாவது,

இறுதி நியாயத் தீர்ப்புக்கு முன் மரித்துப் போன
அவிசவாசிகள் உயிர்த்தெழுவது.

சுருக்கம்

நமது கண்ணோட்டம் எதுவாயினும் இவ்விஷயத்தைக் குறித்து வாக்குவாதம் செய்யவோ, சண்டை போடவோ கூடாது. இயேசு கிறிஸ்து அவரோடு நித்தியமாய் நாம் வாழும் படியாக நம்மை உயிரோடு எழுப்பத் திரும்பி வருவார் என்பதை நாம் எல்லாருமே விசுவாசிக்கிறோம். இரண்டாம் வருகையானது நமது தனிப்பட்ட வாழ்விலும், பொது ஊழியத்திலும் நம்மை ஊக்குவிக்க வேண்டும். நமது விசுவாசம் மற்றும் சாட்சியின் விளக்குகள் அணைந்து விடாதபடி காத்துக் கொண்டு அவரைச் சந்திக்க ஆயத்தமாய் இருக்கும் படி எச்சரிக்கப் படுகிறோம் (மத்தேயு 25:1-13). நாம் பரிசுத்த நடக்கையும் தேவ பக்தியும் உள்ளவர்களாய் தூங்காமல் விழித்துக் கொண்டு தெளிந்த புத்தி உள்ளவர்களாய், நமது இருதயங்கள் லவுகீக கவலைகளினால் பாரம் அடையாத படிக்கு எச்சரிக்கையாய் இருக்க வேண்டுமென கட்டளை பெறுகிறோம் (லூக்கா 21:34-36; 1 தெசலோனிக்கேயர் 5:4-11; 2 பேதுரு 3:11-14).

நாம் தூங்குகிறவர்களாகவோ, மற்றவர்களைக் கொடுரமாய் நடப்பிக்கிறவர்களாகவோ காணப் படாமல், நமது எஜமான் நமக்குக் கொடுத்த வேலையை உண்மையாய்ச் செய்கிறவர்களாகக் காணப்படும்படிக்கு, உறுதியாய் நிற்கவும் விழித்திருக்கவும் வேண்டியவர்கள் (மத்தேயு 24:45-51; 25:14-30; மாற்கு 13:35-37; 1 கொரிந்தியர் 3:11-15; 15:58; 2 கொரிந்தியர் 5:10). அது சவிசேஷ ஊழியமாகவோ (மத்தேயு 24:14; மாற்கு 13:10) உதவி செய்யும் ஊழியமாகவோ (மத்தேயு 25:31-46) இருக்கலாம். நமது தனிப்பட்ட மனந்திரும்புதல்,

தனிப்பட்ட நடத்தை, தனிப்பட்ட சாட்சி இவை உண்மையில் அவரது வருகையைத் துரிதப் படுத்தக் கூடும் (மாற்கு 13:10; அப்போஸ்தலர் 3:19-21; 2 பேதுரு 3:11-12). ஏனெனில்.. தேவ கிருபையானது பிரசன்னமாகி, நாம் தெளிந்த புத்தியும் நீதியும் தேவ பக்தியும் உள்ளவர்களாய் இவ்வுலகத்திலே ஜீவனம் பண்ணி, நாம் நம்பியிருக்கிற ஆனந்த பாக்கியத்துக்கும், மகா தேவனும் நமது இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய மகிமையின் பிரசன்னமாகுதலுக்கும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் படி நமக்குப் போதிக்கிறது (தித்து 2:11-13). ஆமென், கர்த்தராகிய இயேசுவே, வாரும் (வெளிப்படுத்தல் 22:20).